

COLLEGE VAN BEROEP  
VOOR DE EXAMENS

No.2003/03/205

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van de heer [naam], appelland, tegen de beslissing van 22 januari 2003 van de Examencommissie Bedrijfskunde van de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, verder te noemen verweerster, om appelland het cijfer 1 toe te kennen voor een op 6 november 2002 ingeleverde case voor het vak 'Logistics and Operations Research'.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appelland heeft bij beroepschrift ingekomen op 26 februari 2003 beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing d.d. 22 januari 2003 van verweerster.

Op 3 maart 2003 is het beroepschrift toegezonden aan verweerster met het verzoek na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was.

Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Verweerster heeft een ongedateerd verweerschrift ingediend, ingekomen op 3 april 2003. Het beroep is behandeld ter zitting van het College van 9 mei 2003.

Appelland verscheen in persoon.

Verweerster werd vertegenwoordigd door haar secretaris, [naam].

II. FEITEN EN GESCHIL

Het College gaat uit van de volgende, tussen partijen vaststaande of onvoldoende weersproken, en door het College in dit geschil relevant geachte feiten.

Appelland is eerstejaarsstudent aan de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde. In blok twee is appelland voor het uitvoeren van cases ingedeeld in een samenwerkingsgroep, die naast appelland bestond uit twee andere studenten, verder te noemen A en B. De samenwerkingsgroep van appelland kreeg op 31 oktober 2002 opdracht om twee cases uit te voeren, namelijk een case voor het vak 'ICT Resources' en een case voor het vak 'Logistics and Operations Research'. De cases van de groep van appelland zijn op 6 november 2002 ingeleverd, zijnde de daarvoor gestelde uiterste datum.

Vervolgens heeft [naam], coördinator van het vak 'Logistics en Operations Research', het samenwerkingsgroepje van appelland op 11 november 2002 medegedeeld dat de groep beschuldigd werd van fraude voor de case die de groep op 6 november 2002 voor het desbetreffende vak had ingeleverd, hetgeen zou leiden tot het cijfer 0. [Naam coördinator] heeft daarbij aangegeven dat appelland recht op weerwoord had bij verweerster.

Hierop heeft appelland verweerster bij brief van 24 november 2002 uitvoerig uitgelegd dat zijn groepsleden buiten zijn medeweten fraude hadden gepleegd en heeft hij verweerster verzocht om de beoordeling 0, gebaseerd op fraude, niet aan hem toe te kennen.

Bij brief van 22 januari 2003 heeft verweerster appelland gemotiveerd medegedeeld dat zij besloten heeft dat appelland geen fraude heeft gepleegd en dat zij hem daarnaast medeverantwoordelijk acht voor het inleveren van een frauduleuze case. De brief vermeldt voorts dat de examinerator op grond daarvan wordt gevraagd de desbetreffende case voor appelland met het cijfer 1 te waarderen en vervolgens een eindcijfer vast te stellen. Indien dat eindcijfer lager is dan 5.0 dient appelland het gehele casecollege volgend studiejaar te herhalen, aldus de brief.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep ingesteld.

### III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appelland voert aan dat de fraude is gepleegd door zijn groepsleden, hij daarvan helemaal niet op de hoogte was en hij daar dus niet voor verantwoordelijk kan zijn. De groep van appelland is gevormd door de tutor en appelland kende zijn groepsleden niet. Op donderdag 31 oktober 2002 heeft appelland met zijn groepsleden afgesproken dat hij in het weekend van 2 november 2002 zou beginnen met het uitwerken van de case voor het vak 'ICT Resources' en dat A en B zouden beginnen met het uitwerken van de case voor het vak 'Logistics and Operations Research'. Appelland heeft die afspraak bevestigd per e-mail van 2 november 2002 waarbij hij ook mededeelde dat zij maandag elkaars werk kunnen laten zien en kunnen overleggen of er nog problemen zijn. Op maandag 4 november 2002 was A niet aanwezig op de hoorcolleges van de desbetreffende vakken. Desgevraagd deelde B appelland toen mede dat hij begonnen was met het uitwerken van de case, dat de aangeboden hulp van appelland niet nodig was en dat alles goed zou komen. Op dinsdag 5 november 2002 was B voor het grootste gedeelte afwezig bij de discussiecolleges van de desbetreffende vakken. B kwam om 18.00 uur opdagen en appelland vernam toen dat A en B op dat moment pas hun eerste ontmoeting hadden om samen te werken aan de case. Appelland bood aan te helpen maar dit aanbod werd geweigerd met de belofte dat alles goed zou komen. Vervolgens heeft appelland op woensdag 6 november 2002 de door hem uitgewerkte case ingeleverd via Nedlearning. Op dezelfde dag zag appelland via Nedlearning dat A en B de door hen uitgewerkte case hadden ingeleverd. Aan het eind van het hoorcollege van het vak 'Logistics and Operations Research' van maandag 11 november 2002, deelde de coördinator mede dat het groepje van appelland zich 's middags bij haar diende te melden. Alsdan vernam appelland tot zijn ontzetting dat er fraude was gepleegd doordat A en B in de case onderdelen van een werkstuk van een andere student hadden overgenomen.

Appelland stelt zich op het standpunt dat hij heeft gestreefd naar samenwerking met zijn groepsleden maar dat zij niet meewerkten. Appelland was niet geïnformeerd over hoe te handelen indien de samenwerking binnen de groep niet zou werken. Voorts geeft appelland aan dat zelfs indien er samenwerking was geweest, hij de fraude nog niet had kunnen voorkomen aangezien zijn groepsleden hem niet hadden geïnformeerd over de fraude en hij de fraude bij lezing van de case niet had kunnen ontdekken omdat hij de cases van de andere studenten niet kende.

Appelland verzoekt het College de bestreden beslissing te vernietigen.

Verweerster erkent de feiten zoals door appelland gesteld en geeft aan dat partijen alleen van mening verschillen op het punt van het al dan niet toerekenen van verantwoordelijkheid voor de case die door een groep van drie studenten, onder wie appelland, wordt ingeleverd. Volgens verweerster is de groep als geheel verantwoordelijk voor de kwaliteit van de case en dus ook voor de integriteit waarmee deze tot stand is gekomen. Een student dient ervoor te zorgen dat er regelmatig inhoudelijk overleg wordt gevoerd over de voortgang van de werkzaamheden. Indien pogingen daartoe mislukken, dan is het in kennis stellen van de betrokken docent/coördinator een optie om de verantwoordelijkheid duidelijk af te bakenen. De door zijn groepsleden gepleegde fraude is niet tevens aan appelland toegerekend. Appelland heeft echter ingestemd met een taakverdeling en heeft verzuimd zich tijdig van de andere groepsleden te distantiëren. Daarom kan verweerster niet anders dan appelland medeverantwoordelijk achten voor het werk dat door de twee anderen is ingeleverd. Omdat gebleken is dat appelland niet persoonlijk gefraudeerd heeft, is aan klager niet het voor fraude gereserveerde cijfer 0 toegekend doch het cijfer 1 want er lag geen case die het recht had beoordeeld te worden.

Ten slotte geeft verweerster aan dat op het aanbod van appelland, om hem zelfstandig nog een werkstuk te laten maken, niet is ingegaan omdat voorkomen moet worden dat studenten menen zich aan een groepje te kunnen onttrekken. Indien appelland gemeld had dat hij niet met zijn groepsleden tot samenwerking kon

komen, dan had hij wel een apart werkstuk kunnen krijgen.

Verweerster concludeert dat het beroep ongegrond is.

#### IV. OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

De bevoegdheid van het College en de ontvankelijkheid van het beroep

Aangezien het beroep is gericht tegen een beslissing van de Examencommissie van de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is het College bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appelland ontvankelijk in zijn beroep.

De beslissing d.d. 22 januari 2003

Uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College gebleken dat tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de wijze waarop de case voor het vak 'Logistics and Operations Research' door het samenwerkingsgroepje van appelland tot stand is gekomen en is ingeleverd. Vast staat dat appelland diverse pogingen heeft ondernomen om met zijn groepsleden te overleggen over de case alsmede dat deze pogingen strandden vanwege de houding van de groepsleden. Eveneens staat vast dat appelland inhoudelijk geen aandeel heeft gehad in de totstandkoming van de case en er niet van op de hoogte was dat zijn groepsleden hadden gefraudeerd door bij de uitwerking van de case delen van een werkstuk van een andere student over te nemen.

Het standpunt van verweerster komt erop neer dat elke groepsleden medeverantwoordelijk is voor de kwaliteit van de ingeleverde case. Slechts indien een groepsleden zich via bijvoorbeeld zijn coördinator beklagt over zijn medegroepsleden, zou hij zich volgens verweerster aan die verantwoordelijkheid kunnen onttrekken. Een consequente doortrekking van die redenering houdt naar het oordeel van het College in dat de kwaliteit van een ingeleverde case waaraan een student zich niet via de coördinator heeft onttrokken, altijd een groepsverantwoordelijkheid is en dus altijd tot eenzelfde cijfer voor alle groepsleden dient te leiden. In de discussiecolleges naar aanleiding van de case kan dat cijfer individueel anders worden.

Het voorgaande houdt in dat in de visie van verweerster een ingeleverde case die frauduleus tot stand is gekomen, altijd tot het cijfer 0 voor alle groepsleden dient te leiden. In het geval van appelland, waarvan niet betwist wordt dat hij niet op de hoogte was van de fraude, is van dit principe afgeweken: verweerster heeft hem niet het cijfer 0 maar het cijfer 1 toegekend, zijnde het cijfer voor een niet ingeleverde case. Ter zitting heeft verweerster aangegeven dat dit op grond van redelijkheid en billijkheid is geschied.

Het College acht het principe dat elke groepsleden medeverantwoordelijk is voor de kwaliteit van de ingeleverde case in beginsel juist. Het betreft immers een samenwerkingstoets waarbij het in de rede ligt dat elke groepsleden vanwege de samenwerking verantwoordelijk wordt geacht voor het geheel. Dit laat echter onverlet dat onder omstandigheden naar redelijkheid en billijkheid van dit principe dient te worden afgeweken. In het geval van appelland heeft verweerster kennelijk zelf gemeend dat de redelijkheid en de billijkheid zich ertegen verzetten dat aan appelland het cijfer 0 – zijnde het cijfer voor frauduleuze cases – wordt toegekend terwijl vaststond dat appelland persoonlijk niet had gefraudeerd en ook niet van de fraude op de hoogte was. Het College is echter van oordeel dat de beslissing of beoordeling die in de plaats van het cijfer 0 komt, ook dient te voldoen aan de daaraan te stellen eisen van redelijkheid en billijkheid. Nog daargelaten dat de case wel degelijk is ingeleverd, is het College van oordeel dat de beslissing om appelland het cijfer 1 – zijnde het cijfer voor niet-ingeleverde cases – toe te kennen, niet gedragen wordt door de daaraan ten grondslag gelegde redenen. Verweerster motiveert het cijfer 1 met een beroep op het gebleken gebrek aan samenwerking en acht appelland op die grond toch medeverantwoordelijk voor de inlevering van een frauduleus stuk. Dit nu acht het College niet juist, enerzijds omdat op deze wijze appelland toch gedupeerd wordt door de fraude die niet door hem is gepleegd, anderzijds omdat niet kan worden gezegd dat het gebrek aan samenwerking aan appelland te wijten was. Appelland heeft diverse doch vergeefse pogingen ondernomen om te komen tot samenwerking. Bovendien is ter zitting gebleken dat vanuit de faculteit aan startende studenten niet duidelijk was gemaakt wat het beleid van de faculteit is ten aanzien van de nodige samenwerking bij de uitwerking van cases en dat appelland niet wist wat de faculteit verwacht

van een student indien de samenwerking binnen de groep niet van de grond komt. Eerst naar aanleiding van onderhavig geval en omdat het blijkbaar gebruikelijk was dat studenten taken verdelen, zijn de studenten door de faculteit geïnformeerd over de eisen die aan de samenwerking worden gesteld.

Alles overziende is het College van oordeel dat het onder de gegeven omstandigheden destijds in de rede lag om tegemoet te komen aan het aanbod van appellant om zelfstandig een werkstuk te maken. Appellant heeft het desbetreffende vak inmiddels reeds afgesloten zodat het opdragen van een zelfstandig werkstuk niet meer zinvol is. Nu verweester ter zitting desgevraagd heeft verklaard dat voor het eindcijfer van het desbetreffende casecollege drie cijfers gelden doch dat het mogelijk is dat het eindcijfer tot stand komt op basis van twee case-cijfers, acht het College het redelijk om voor de betrokken case aan appellant geen cijfer toe te kennen en het eindcijfer voor het vak vast te stellen op basis van twee in plaats van drie cijfers.

## V. OORDEEL

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing d.d. 22 januari 2003 van verweester om appellant voor de op 6 november 2002 ingeleverde case voor het vak 'Logistics and Operations Research' het cijfer 1 toe te kennen.

Het College bepaalt dat verweester met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing neemt.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 12 juni 2003, door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, dr. J. Bulthuis, prof. dr. B. Oudega, prof. dr. I. van der Waal en J.L.I. van Wijk, leden, in aanwezigheid van mr. H.E. Mertens, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel  
voorzitter

mr. H.E. Mertens  
secretaris